

Пътешества кукориго.

Кокошница мила,

По збки ме била.

Влакно, Косъмъ, Ждребе, Животно, Скотъ, Пърлаж.

44.

Нощь-та.

Вечерь когато човѣци-тѣ: мѫжье, жени и дѣца, животни-тѣ, скотове-тѣ и птици-тѣ се утрудятъ всякой отъ дневни-тѣ си работи, Господъ вижда това отъ небе-то и заповѣдва на слѣнце-то да залѣзе. Праща тука долу на земя-та тиха-та нощь и казва ѹ: „Иди покрий всички-тѣ ми дѣца и отмори умрени-тѣ имъ удове.“

Тогазъ желанна-та нощь слиза, та ни залюшнува и ни приспива.

Божий покровъ.

Зимъ, когато стане виелица и вѣтъръ-тѣ хване да блъска прозорци-тѣ, да свири, да смыква снѣгъ-тѣ отъ стрѣхи-тѣ и да го трупа на прѣсии; когато вратя-та и прозорци-тѣ наскѣднатъ съсъ снѣгъ и ледъ; тогава животни-тѣ и птички-тѣ се молятъ и казватъ: „Спази Боже, рожби тѣ ни, малки-тѣ ни!“ Молятъ се и всички човѣци, а най-вече клети-тѣ сиромаси: „Запази ни, Боже, въ това лоше време! Спази дѣчица-та ни! Зима имъ е, страхъ ги е; тѣ сѫ мѣнанки.“

Всички сѫ загрижени и беспокойни: но Богъ ги покрива, пази ги и тогава, както и всякога.